

άρθρο

Επήλθαν όσα προέβλεπαν οι ξένοι και παρέβλεπαν οι πολιτικοί

Οι αγορές χτυπούν ανελέητα την Ελλάδα. Αδιαφορούν πλήρως ότι το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο αποφάσισε να απλώσει, έστω διάτρητο μέχρι την Κυριακή του «άπιστου» Θωμά, το περίφημο «δίχτυ ασφαλείας» στο σάλτο μορτάλε του άσπυρου ακροβάτη.

Αδιαφορούν πλήρως ότι η Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα προσέφερε αναπάντεχη ρευστότητα με χαμηλά επιτόκια στις απειλούμενες ελληνικές τράπεζες, ότι καθ' υπαγόρευση της Ευρώπης η ελληνική κυβέρνηση εφαρμόζει με σκληρή αποτελεσματικότητα το Σταθεροποιητικό Πρόγραμμα και

ΤΟΥ ΝΙΚΟΛΑΟΥ
Ι. ΜΕΡΤΖΟΥ*

σύντομα νομοθετεί βαθιές τομές και ριζικές διαρθρωτικές αλλαγές, ότι ο ελληνικός λαός αγόγγυστα υπομένει τις αναγκαίες θυσίες και ότι καμιά απολύτως ευρωπαϊκή κοινωνία δεν παραμένει τόσο ειρηνική σε τόσο οδυνηρά μέτρα και τέτοιες ταπεινωτικές επιθέσεις.

Οποιοι δε θέλει να ζυμώσει...

Όσο περισσότερα και τολμηρότερα βήματα κάνει ή εξασφαλίζει η Ελλάδα για να ηρεμήσουν οι αγορές και να χαμηλώσουν τα τριτοκοσμικά επιτόκια δανεισμού της, τόσο περισσότερο αγριεύουν και ανεβάζουν τα επιτόκια οι αγορές. Ειδικοί και προπαντός ανειδίκευτοι «γνώστες παντός του επιστητού και άλλων τινών» αποδίδουν το φαινόμενο σε διάφορα αίτια, ερμηνείες των αποφάσεων και δηλώσεις κάποιου αοράτου «ανωτάτου κυβερνητικού αξιωματούχου». Δεν απέχουν πολύ από την αλήθεια. Αλλά όλα αυτά δεν είναι επαρκή αίτια. Είναι προφανείς αφορμές ή και απλώς λαβές σε αφορμές. Οποιοι δε θέλει να ζυμώσει, όλη μέρα κοσκινίζει. Και οι αγορές δε θέλουν να ζυμώσουν. Θέλουν απλώς να κερδίσουν. Κάτι ακόμη πιο απειλητικό: χρησιμοποιούν την Ελλάδα ως πεδίο βολής όπου δοκιμάζεται η αντοχή του ευρωπαϊκού πολιτικού οικοδομήματος, τα όρια του παγκόσμιου νομισματικού συστήματος και ο αδύναμος κρίκος των γεωπολιτικών ισορροπιών βαλλόμενος ολοένα δριμύτερα.

Η παγκοσμιοποίηση

Δε χωράει αμφιβολία ότι, παράλληλα προς τις μακροχρόνιες εγκληματικές επιλογές της Ελλάδος, το ελληνικό δράμα αποτελεί μια πράξη και συνέπεια της παγκοσμιοποίησης. Δίχως αυτήν δε θα υπήρχαν οι διαβόητες αγορές, ούτε θα είχε στρωθεί το κόκκινο χαλί στην αρπακτικότητα τους.

Την παγκοσμιοποίηση και τις πολλές συνέπειές της, μερικές λίαν επικαιρες στο ελληνικό δράμα, έχουν μελετήσει και συχνά προβλέψει στα βιβλία τους, πριν κανόν χρόνο, πολλοί κορυφαίοι Αμερικανοί και ιδίως Ευρωπαίοι ειδικοί επιστήμονες, αναλυτές και φιλόσοφοι, όπως π.χ. οι Samuel Huntington, John Freedman, T.H.Marshall, Paul Krugman, Zygmunt Bauman, Robert Castel, Naomi Klein, Jacques Attali κ.ά. Αλλά οι πλείστοι Έλληνες πολιτικοί δε διάβασαν ούτε έναν, ούτε υποψιάσθηκαν κανέναν, διότι αυτοί, ως γνωστόν, «τα ξέρουν όλα».

Είπον...

As δούμε, όμως, επί τροχάδην τι θα μπορούσαν να είχαν διαβάσει έγκαιρα και έγκυρα για τις αγορές και τους χειριστές των αγορών οι πολιτικοί μας, για να μη μας στείλουν όλους στον αδιάβαστο!

Ο Samuel Huntington έγραφε το 2004:

«Αυτή η ομάδα των υπερ-εθνικών ελίτ αποτελεί τον πυρήνα μιας αναδυόμενης Παγκόσμιας Υπερ-Τάξης. Αισθάνεται ελάχιστα την ανάγκη για εθνική αφοσίωση. Εστιάζει στην οικονομική παγκοσμιοποίηση ως την ακαταμάχητη δύναμη που γκρεμίζει τα εθνικά σύνορα, ενοποιεί τις εθνικές οικονομίες και διαβρώνει ταχύτατα τις εξουσίες και την αυτονομία των εθνικών κυβερνήσεων».

Ο Zygmunt Bauman υπογράμμιζε το 2007:

**Όσο τολμηρότερα βήματα
κάνει η Ελλάδα, τόσο περισσότερο
αγριεύουν οι αγορές**

«Σήμερα πραγματοποιείται ο διαχωρισμός και επικείται το διαζύγιο πολιτικής - εξουσίας. Μεγάλο μέρος της εξουσίας μεταβιβάζεται από το εθνικό Κράτος στον πολιτικά ανεξέλεγκτο παγκόσμιο και συχνά υπερ-τοπικό χώρο. Αυτές οι προσφάτως χειρακτετημένες εξουσίες, απελευθερωμένες από κάθε πολιτικό έλεγχο, καθίστανται πηγή βαθιάς και ατίθαστης αβεβαιότητας. Αυτή η ελίτ είναι πολύ ισχυρή για τις αναπαρατεθεί κάποιος και για να την προκαλέσει, ακόμη και αν ήταν γνωστός ο τόπος της διαμονής της - που δεν είναι. Σ' αυτήν την ελίτ δεν έχουν κανένα δεσμό με κανέναν τόπο, είναι πονηροί και απρόβλεπτοι, όπως οι οικονομικοί πρόσφυγες. Αποτελούν την επιτομή του ανεξκνιάστου χώρου των ροών όπου φτάνουν βαθιά οι ρίζες της ανθρώπινης επισφάλειας (...). Είναι κυνηγοί. Ο μοναδικός σκοπός των κυνηγών είναι ένα ακόμη θα-

νατφόρο πλήγμα, τόσο μεγάλο ώστε να γεμίσουν πλήρως οι τσάντες. Είναι απολύτως σίγουρο ότι δε θεωρούν καθήκον τους να διασφαλίσουν ότι, μετά το κυνήγι τους, θα ανανεωθεί η ποσότητα του θηράματος που υπάρχει στο δάσος. Εάν τα δάση μείνουν άδεια από θηράματα, οι κυνηγοί θα μετακινήθουν σε κάποια άλλη απείρακτη περιοχή που βριθεί ακόμη από απείρακτα κυνηγετικά έπαθλα.

Μας χτυπούν σαν κεραυνοί εν αιθρία. Ετσι δεν μπορούμε να έχουμε πάρει προφυλάξεις και να αποτρέψουμε την καταστροφή. Το Ξαφνικό των κτυπημάτων, η ακανόνιστη συχνότητά τους και η απειλητική ικανότητά τους να εμφανίζονται από οπουδήποτε μας κάνουν καθίστους στόχους».

Ο Jacques Attali είχε υπογράμμιση το 2004:

«Τα Έθνη έχασαν την επιρροή τους στην εξέλιξη των πραγμάτων και έχουν εγκαταλείψει τις δυνάμεις της παγκοσμιοποίησης όλα τα μέσα για την καθοδήγηση του Κόσμου. Οι δυνάμεις της παγκοσμιοποίησης ευνοούν το κυνήγι και τους κυνηγούς. Το 50% του παγκοσμίου εμπορίου και το 50% των παγκοσμίων επιχειρήσεων ωφελεί μόνον 22 χώρες και μόνον το 14% του πληθυσμού του πλανήτη. Το 90% του παγκόσμιου πλούτου παραμένει στα χέρια του 1% της ανθρωπότητας».

Ταπεινώσαν την πατρίδα

Ενώ, λοιπόν, όλα αυτά ήταν -ή όφειλε να είναι- γνωστά στην ελληνική ηγεσία και οι εξ αυτών απειλές ήταν ορατές, οι αλληλοδιάδοχες κυβερνήσεις, αντί να προετοιμάσουν την εθνική άμυνα της χώρας, έπραξαν το αντίθετο ακριβώς. Πολλαπλασίασαν τις δημόσιες δαπάνες για ιδιοτελείς αποκλειστικά πελατειακούς σκοπούς (διόρισαν πάνω από 97.000 επιπλέον δημόσιους υπαλλήλους αυξάνοντας κατά 90% τις δαπάνες μισθοδοσίας μεταξύ 2000-2009). Ετσι, αύξησαν ακόμη περισσότερο το εξωτερικό χρέος και τις δαπάνες για την εξυπηρέτησή του μεγεθύνοντας επιπλέον τις ανάγκες νέου μεγαλύτερου δανεισμού. Εριξαν την Ελλάδα στα νύχια των αγορών, το λαό στην αγωνία και την εθνική οικονομία στο μαρσασμό. Ταπεινώσαν την πατρίδα, της προσέθεσαν νέα ισχυρότερα δεσμά εξαρτήσεως και μείωσαν δραματικά τη δυνατότητά της να ασκήσει την εθνική της κυριαρχία. Το ελάχιστον που της οφείλουν τώρα, λοιπόν, όλοι οι πολιτικοί είναι να αγωνιστούν όλοι μαζί να τη σώσουν. Οι πολίτες είναι έτοιμοι να ακολουθήσουν.

* Ο ΝΙΚΟΛΑΟΣ Ι. ΜΕΡΤΖΟΣ είναι πρόεδρος της Εταιρείας Μακεδονικών Σπουδών, δημοσιογράφος και συγγραφέας